

Projekt

z dnia 13 czerwca 2017 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA BIELSK PODLASKI**

z dnia 2017 r.

w sprawie nazwy ulicy Władysława Wysockiego w mieście Bielsk Podlaski

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 730 i 935) w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) Rada Miasta Bielsk Podlaski uchwala, co następuje:

§ 1. Zachowuje się dotychczasową nazwę Władysława Wysockiego nadaną ulicy łączącej ulicę Dubiażyńską z ulicą Sportową zlokalizowanej na gruntach obejmujących aktualnie działki oznaczone w ewidencji gruntów w obrębie nr 3 numerami: 609, 619/9, 620/1, 635/2, 639/2, 640/1, 645/2, 647/3, 619/3, 608/7, 607/6.

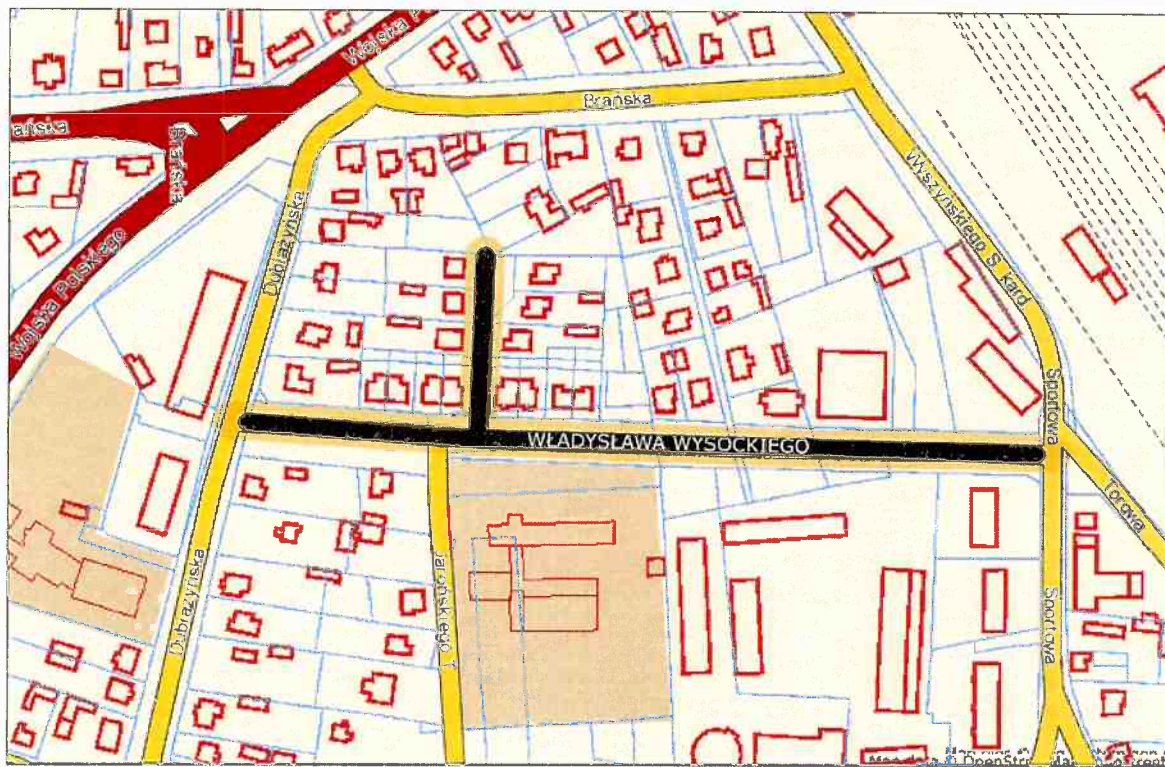
§ 2. Mapa określająca przebieg ulicy oraz uzasadnienie zachowania nazwy stanowią załączniki nr 1 i nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

RADCA PRAWNY BL/S-160

Jolanta Newinska

Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr
Rady Miasta Bielsk Podlaski
z dnia.....2017 r.

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr

Rady Miasta Bielsk Podlaski

z dnia.....2017 r.

Uzasadnienie

Podjęcie uchwały w sprawie nazwy ulicy Władysława Wysockiego jest podyktowane realizacją zapisów ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz.744). Zgodnie z treścią art.1 nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, w tym dróg, ulic, mostów i placów, nadawane przez jednostki samorządu terytorialnego nie mogą upamiętniać osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących komunizm lub inny ustrój totalitarny, ani w inny sposób takiego ustroju propagować.

Oddział Instytutu Pamięci Narodowej Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu w Białymstoku dokonując weryfikacji nazw ulic w mieście Bielsk Podlaski podlegających zmianie na podstawie ww. ustawy uznał, że należy zmienić nazwę ulicy Władysława Wysockiego lub zmienić/uchwalić nowe uzasadnienie o jej nadaniu. W ocenie Instytutu Pamięci Narodowej życiorys Władysława Wysockiego nie budzi żadnych zastrzeżeń. Pozostawienie tej nazwy ulicy bez zmiany, w zgodzie z zapisami powołanej ustawy, wymaga zmiany uzasadnienia, a w przypadku braku jakiejkolwiek formy uzasadnienia należy takowe uchwalić.

Nazwa ulicy Władysława Wysockiego została nadana w latach wcześniejszych przed rokiem 1985. Nazwa obowiązuje na mocy uchwały Nr IX/59/85 Miejskiej Rady Narodowej z dnia 1 sierpnia 1985 r. w sprawie ustalenia aktualnych nazw ulic w Bielsku Podlaskim (Dz. Urz. Woj. Biał. Nr 11, poz. 173), którą stwierdzono utratę mocy wszelkich dotychczasowych aktów nadania nazw ulicom, placom i osiedlom w Bielsku Podlaskim. Uchwała nie zawiera charakterystyk patronów ulic.

Przedłożony projekt uchwały dotyczy zachowania nazwy ulicy Władysława Wysockiego. Według informacji przedstawionej przez Instytut Pamięci Narodowej Władysław Wysocki urodził się 24 kwietnia 1908 r. w Bielsku Podlaskim w zubożałej rodzinie szlacheckiej. Po ukończeniu szkoły powszechnej został przyjęty do trzeciej klasy Gimnazjum im. Tadeusza Kościuszki w Bielsku Podlaskim. W czerwcu 1928 r. zdał maturę i otrzymał świadectwo dojrzałości. Jesienią tego roku został przyjęty do Oficerskiej Szkoły Piechoty w Komorowie, którą ukończył 15 sierpnia 1931 r. w stopniu podporucznika. Zawodową służbę wojskową odbywał początkowo na stanowisku dowódcy plutonu strzeleckiego w 42. Pułku Piechoty im. Jana Henryka Dąbrowskiego stacjonującym w Białymstoku. 1 stycznia 1934 r. został awansowany do stopnia porucznika. W czerwcu 1936 r. został przeniesiony do 77. Pułku Piechoty stacjonującego w Lidzie, na stanowisko dowódcy 1. plutonu w kompanii szkolnej podchorążych rezerwy.

Po ataku III Rzeszy na Polskę walczył w szeregach macierzystego pułku jako dowódca kompanii ciężkich karabinów maszynowych (na tym stanowisku od 1938 r.). Walczył m.in. pod Piotrkowem Trybunalskim. Po 7 września, kiedy to oddziały 19. Dywizji Piechoty (w której skład wchodził m.in. 77 Pułk Piechoty) uległy rozproszeniu, kompania por. Wysockiego przeprawiła się na wschodni brzeg Wisły i kontynuowała walkę w ramach zgrupowania ppłk. Jana Kruka-Śmigła. Zgrupowanie zostało rozbite przez Niemców w dniach 18-20 września. Ocalałe pododdziały rozwiązały się - wówczas por. Wysocki wyruszył w drogę do rodziny (żony i córki) przebywającej w Lidzie. Po dotarciu na miejsce (miasto znajdowało się już pod okupacją sowiecką) został aresztowany przez NKWD i osadzony w jednym z obozów dla internowanych. Został zwolniony w bliżej nieznanym czasie po podpisaniu układu Sikorski-Majski (30 lipca 1941 r.) i pracował w charakterze brygadzysty w kołchozie. Do formowanej pod egidą ZSRR 1.Dywizji Piechoty im. Tadeusza Kościuszki zgłosił się w maju 1943 r. Powierzono mu wkrótce dowództwo 3. kompanii moździerzy w 1. Pułku Piechoty. Gdy zapadła decyzja o wyruszeniu 1. Dywizji Piechoty na front, por. Wysockiemu zaproponowano pozostanie w obozie w Sielcach, gdzie miał szkolić żołnierzy formowanego 1. Korpusu Polskich Sił Zbrojnych w ZSRR. Por. Wysocki prosił jednak o umożliwienie mu wzięcia udziału w nadchodzącej walce – dowództwo przychyliło się do tej prośby. Już po wymarszu 1. Dywizji Piechoty został awansowany do stopnia kapitana i mianowany zastępcą dowódcy III. batalionu 1. Pułku Piechoty do spraw liniowych.

Por. Wysocki poległ pierwszego dnia bitwy pod Lenino (12 października 1943 r.) w boju o wieś Trygubowo. W walce wyróżnił się „wyjątkowym męstwem i poświęceniem oraz umiejętnym dowodzeniem”, za

co został odznaczony Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari. Sowieci nadali mu tytuł Bohatera Związku Sowieckiego wraz ze Złotą Gwiazdą Bohatera Związku Sowieckiego i Orderem Lenina.

Jak wypowiedział się w swojej opinii Instytut Pamięci Narodowej Władysław Wysocki był jednym z żołnierzy Polskich Sił Zbrojnych w ZSRS, których jedyną „winą” było to, że z różnych przyczyn „spóźnili się do Andersa”, a chcieli nie tylko wrócić do Polski, ale także walczyć o nią. Faktycznie więc postać por. Władysława Wysockiego postrzegać można jako podwójną ofiarę sowieckiej i komunistycznej polityki, która najpierw przyczyniła się do jego śmierci, a następnie cynicznie wykorzystała do własnych celów propagandowych. Jego los jest barwną i tragiczną ilustracją losów Polaków, którzy znaleźli się w ZSRS w okresie II wojny światowej.

Zgodnie z ustaloną procedurą nadawania nazw ulicom oraz wznoszenia pomników na terenie miasta Bielsk Podlaski określoną w uchwale nr XI/46/07 Rady Miasta Bielsk Podlaski z dnia 25 czerwca 2007 r. (Dz. Urz. Woj. Podl. Nr 154, poz. 1454) sprawa zmiany nazw ulic w związku z ustawą dekomunizacyjną była opiniowana przez komisje Rady Miasta Bielsk Podlaski. Podjęcie przedmiotowej uchwały zostało pozytywnie zaopiniowane przez Komisję Finansów i Budżetu Miasta, natomiast pozostałe komisje: Komisja do spraw Inwestycji Gospodarki Przestrzennej oraz Rozwoju Gospodarczego i Promocji Miasta, Komisja Oświaty, Kultury, Sportu i Rekreacji oraz Rodziny, Ochrony Zdrowia, Spraw Społecznych i Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi oraz Komisja Porządku, Bezpieczeństwa Publicznego, Gospodarki Komunalnej i Współpracy ze Społecznościami Lokalnymi nie zajęły stanowiska.

Ulica Władysława Wysockiego zlokalizowana jest na gruntach aktualnie obejmujących działki oznaczone w ewidencji gruntów w obrębie nr 3 numerami: 609, 619/9, 620/1, 635/2, 639/2, 640/1, 645/2, 647/3, 619/3, 608/7, 607/6, stanowiące własność Gminy Miejskiej Bielsk Podlaski.